

læg, saaledes at Overgangen ikke skal forde for store Offere, da det ingenlunde lader sig benægte, at der nok i Begyndelsen kan møde i det Mindste en Deel af de samme Banskelligheder, som nu maae antages at være overvundne ved Udsædet.

At beholde denne Fabrik, men drive den med mindre Kraft, saa at den producerer mindre, har een Gang været forsøgt, men har givet saa betydelige Tab, at dette neppe bør prøves oftere, og det synes, altsaa klart, at vil man ikke beholde den, som den er, skal man søge den afhændet bedst muligt, men at der, just ikke er Grund til at ile saameget med Salget, som i Lovudkastet er foreslaaet.

Udvalget antager derfor, at man passende kunde bestemme Salget til et Aar tidligere, eller til 31te August 1855, saaledes at den endnu i det næste Finantsaar drives uforandret som hidtil, og at i den Tid Forholdene ordnes, og alle nødvendige Forberedelser til Overgangen træffes.

Da Udvalget, ifølge alt Foranstaaende, finder, at der er tilstrækkelig Grund til at gaae ind paa det gjorte Lovforslag, skal det gaae over til de enkelte Paragrapher i samme og derved fremsætte sine Bemærkninger.

ad § 1.

Da Udvalget antager, at Salget af Fabrikken bør stee et Aar senere, end der er foreslaaet i Udkastet, vil det være tilstrækkeligt, at Krigsministeren, eller rettere, Krigsministeriet, inden 1ste April 1855, giver Finantsministeriet alle de Oplysninger, som ansees fornødne, for derefter at foranstalte Salget af Fabrikken med tilhørende Maskinerier og mulige Beholdninger af Naastoffer etc., hvilket Udvalget saaledes foreslaaer.

For at Fabrikken kan udbringes til den høist mulige Pris, billiger Udvalget, at det tilfikkres den eventuelle Kjøber i de første 3 Aar, efterat han har tiltraadt samme, at levere, til de ansatte Priser, et ikke ubetydeligt Quantum af det Klæde og Kirsei, som behøves til Aar-meens Beklædning; men det antager, at dette

kan stee paa en hensigtsmæssigere Maade end den, der i Lovudkastet er foreslaaet, at levere 12,000 Alen aarlig, hvilket desuden er et mindre Quantum; end Udvalget antager, der, uden at væsentlige Ulemper kunne slyde deraf, kan tilstaaes ham at levere, om han ønsker det.

Udvalget foreslaaer derfor, at det indrømmes ham, i Løbet af disse 3 første Aar, at levere indtil ialt 50,000 Alen Klæde og Kirsei, men at det overlades til ham selv at bestemme, ei alene, om han vil levere det enten ganske eller tildeels; men ogsaa, naar han vil præstere Leverancerne, alene med den Betingelse, at han mindst 3 Maanedere forud underretter Krigsbestyrelsen om, hvad han ønsker at levere, og naar dette kan stee, hvilket for ham antages at være en saa stor Fordeel, at det vil bevirke, at en højere Kjøbesum opnaaes, medens den Uleilighed, det for Krigsbestyrelsen kan bevirke, neppe kan antages at have nogen stor Betydning, da den hele Leverance ifkun ialt er lidet over et halvt Aars ordinære Forbrug. Dog maa Leverancen naturligtvis præsteres efter de for flige Præstationer almindelige Regler, saaledes som disse nærmere af Krigsbestyrelsen fastsættes for alle Leverandører.

ad § 2.

Her maa Sætningen: „med Undtagelse af de i § 1 nævnte 12,000 Alen aarlig i 3 Aar“ forandres, overensstemmende med Udvalgets Forslag i § 1, denne Leverance angaaende.

ad § 3.

I hvorvel Grundtanken i denne Paragraph aldeles billiges, anseer Udvalget det dog for ønskeligt, at det udtales mere bestemt, hvad enhver af de to Autoriteter, Krigsministeriet og Fængselsbestyrelsen, skal udføre. Udvalget anseer det for rigtigst, at Udtagelsen af de bedste Prøver foretages alene af Krigsministeriet, og at Udtagelsen af de mindre gode Prøver foretages af Fængselsbestyrelsen alene, medens Beskrivelserne over disse Prøver og Regulativet for Prøveemaaderne bør forfattes af dem begge i Forening.